

**תת"ע 2553/08/13 - מדינת ישראל, תביעות תעבורה חיפה נגד פרחאת
מוסטפא**

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 13-08-2553 מדינת ישראל נ' מוסטפא
בפני כב' השופט אינאס סלאמה, נשיא

הנאש[ממשימה](#)
תביעות תעבורה חיפה
נגד
פרחאת מוסטפא
ע"י ב"כ עווה"ד סעד רcab

הכרעת דין

1. נגד הנאשם, מר פרחאת מוסטפא (להלן: "הנאשם"), הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, בניגוד לסעיפים 62 (3), לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה") ותקנה 169ב לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות"). על פי הנטען בדו"ח, נמצאו בגופו של הנאשם 370 מילרוגרם אלכוהול בלבד אחד של אויר נשוף. לאחר שהנאשם כפר, באמצעות בא כוחו, במיחס לו, לרבות בתקינות ואמיניות המכשיר, נשמעו ראיות הצדדים בתיק, כשטעם התביעה העידה השוטר רס"ל רוזיה מורהני (להלן: "מוראנין") והמתנדב שלום דהן (להלן: "דהן"). כמו כן, הוגש מסמכים שנערכו על ידי עדים אלה וכן תע"צ לעניין תקינות מכשיר הנישוף. מטעם ההגנה העיד הנאשם לבדוק.

דין והכרעה

2. לאחר ששמעתי את העדים שהעידו בפניי, שקלתי את דבריהם והתרשםתי מהופעתם בבית המשפט ולאחר שבchnerתי את הראיות שהוגשו ע"י בעלי הדין ונתתי דעתני לטיעוני באי כוחם, מצאתי לקבוע כי עובדות כתב האישום הוכחו מעלה לכל ספק סביר וכי יש להרשיע את הנאשם בעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום.
3. אין מחלוקת כי תוכאה של 370 מילרוגרם אלכוהול בלבד אחד של אויר נשוף, יש בה כדי לספק הוכחה מעלה לכל ספק סביר כי הנג הינו שיכור כהגדרתו בסעיף 64ב(א) לפקודה, שהרי כמות זו עולה על ריכוז האלכוהול המקסימלי (240 מק"ג) שנקבע בתקנות, זאת ובלבך שהבדיקה בוצעה כדין ותוך مليוי הדרישות המקדיות שנקבעו בדין.
4. בשים לב להתרשם מעדויותיהם של מורהני ושל דהן, הנני קובע כי בדיקת הנשיפה בוצעה כדין, ע"י מפעיל מוסמך ומiomן וטור مليוי הדרישות המקדיות כולם, לרבות המתנה לפרקי הזמן הדרוש של 15 דקות מבלי שלנאשם הייתה גישה לאוכל, שתיה או עישון וכאשר המכשיר עצמו היה מכיל ותיקן לביצוע

הבדיקה.

6. מדודתם של שני עדי התביעה ולמקרה המסמכים שערכו,علاה, כי בתאריך הרלוונטי הבחן דהן ברכב בו נוגג הנאשם נסע מדרומ לצפון ונכנס לרחוב המוסכים בו עמדת הנידית, אך לפטע עצר וביצע נסעה לאחור. השוטר יצא מהnidית וכשביקש רישוון מהנאג הריח ריח חריף של אלכוהול. הוא ביצע לו בדיקת נשיפון שהצבעה על אינדיקציה להימצאות אלכוהול בגופו. הנאשם הועבר להמשך טיפולו של מורהני אשר ערך לו בדיקת נשיפה, שהצבעה על כמות האלכוהול הנ"ל. מהמסמכים ומהעדויות עליה, כי בין השוטרים לבין הנאשם נשמר קשר עין רצוף וכי נשמר פרק הזמן הדורש מבלי שלנאשם הייתה גישה לאוכל, שתיה או עישון.
- מעבר לבדיקה הנשיפה, יש לציין את בדיקת המאפיינים בה לא הצליח הנאשם "להציג" עקב לאגודל", את ריח האלכוהול החזק אותו הריח השוטר דהן ואת הודאת הנאשם עצמו שצין בתחום הראשוני כי שתי כתמי כוסות של משקה אלכוהולי מסווג "יגר מיסטר" בסימון לבדיקה ב"פינק הוורס" (בדוח הפעולה ת/3 צוין כי הנאשם שתי "עכשו").
7. "אמיר כאן, כי עדויותיהם של מורהני ודהן הותירו על" רושם אמין ושוכנעתי כי הן משקפות נאמנה את התרחשויות בכל הנוגע לבדיקה, להקפה על מילוי התנאים המקדמים, למימנות של מורהני בהפעלת המכשיר וلتקינותו של המכשיר.
- בקובע זאת, לא התעלמתי מהעובדה כי בדין וחשבון שערכ מורהני (ת/4) צוין כי הבדיקה נערכה ברחוב ההסתדרות 84, בעוד דהן ציין כי הנידית ומקום יצירת הרכב היה ברחוב המוסכים ליד "פינק הוורס", אלא שאין באמור כדי לפגוע באמיניות הבדיקה ומימונותו של המפעיל, שכן בהזמנה לדין ובדו"ח העיוק שאלם נרשם על ידי מורהני צוין במפורש כי מקום ביצוע העבירה הינו **רחוב המוסכים ליד הפינק הוורס**, ממשע שם גם מורהני וגם דהן **היו באותו מקום** וככל הנראה מדובר בטיעות בצוין מקום הבדיקה ב- ת/4 (יצוין, כי המרחק בין שתי הכתובות הנ"ל אינו מרחק גדול אך ככל מקירה אין באמור כדי לפגוע מהותית באמינותו של עדי התביעה).
8. לעניין הזמן, הנאשם ערך על ידי השוטר דהן בשעה 03:07 והועבר על ידו למורהני **בשעה 03:12** כאשר בדיקת הנשיפה הייתה **בשעה 03:29**, משמע שמעט עציית הנאשם ועד הבדיקה חלף הזמן הדורש וההכרחי מבלי שנגן"ל שתי, אצל, עישן או הקיא. יודגש, שהזמן בו שהה הנאשם במחיצתו של מורהני לבחון, 17 דקות, עונה על הדרישות וכאשר מורהני ציין מפורשות בת/4 את קיום התנאים המקדמים.
9. מעבר למילוי הדרישות של הבדיקה עצמה, מצאתי לקבוע שגם טכניקות המכשיר הוכחה, שכן הונחו בפניי בדיקות הכיל של המכשיר בתחילת המשמרת ובסיומה וכן גם הבדיקות העצמאיות שכולן מעידות על תקינותו של המכשיר, זאת בנוסף לתע"צ, ת/10.
10. לא זו אף זאת, מעבר לתוצאות בדיקת הנשיפה שיש בה כדי להוות הוכחה מעלה לכל ספק סביר כי הנאשם נוגג בהיותו שיכור, יש לציין גם את הודאת הנאשם בשתיית אלכוהול, כך שהנאשם קשור את עצמו למיוחס לו, ואת הריח חזק שהratio השוטרים (לציוין שעל פי ההלכה הפסוקה מאפיינים אלה יכולים אף להוות ראיות עצמאיות להוכחת נהיגה בשכורת).
11. באשר לעדות הנאשם, הרי בשים לב לרשום שהותיר, מצאתי לקבוע שאין בעדותו כדי לסתור את ראיות התביעה ואת עדויות השוטרים. הנאשם ניסה בכל דרך להרחק את עצמו מהמיוחס לו, תוך שטען כי במקום ביחיד עם השוטר דהן **נכח שוטר נוסף** וכי הוא נלקח לבדיקת הנשיפה אצל מורהני באמצעות **נסעה בנידית המשטרתית שלקחה בין 7 ל- 10 דקות**. בשים לב להתרשםות, מצאתי לדוחות טענותיו אלה של הנאשם וזאת אף מעבר לעובדה שעדי התביעה לא נחקרו נגדית על כך (הכוונה על הימצאותו

.12

של שוטר נוסף והסעת הנאשם בניידת). יתרה מכך וכפי שציינתי לעיל, המרחק בין שדרות ההסתדרות 84 לבין רחוב המוסכים 27 הינו מרחק קצר ביותר שבודאי אינם מצריך נסעה של "10-7 דקות" ברכב. כאמור, ראיות התביעה יש בהן כדי להקים את הבסיס להרשעת הנאשם שכן מדובר בראיות אמינות, בעודם מהימנים ובבביהקה תקינה שהתנאים המוקדמים שלה קיימו כהלה. אין בטענות הסגנון המלומד בסיכוןי בפניי כדי לסתור את ראיות התביעה או כדי לטעת בהן ספק סביר. הטענה כי היו במקום שלושה שוטרים, כאמור, לא הוכחה וגם לוחות הזמן לא הופרכו. לא מצאתи שהتبיעה נמנעה מהבאת עדים נוספים שהם עדים רלוונטיים לarium ומשכך אין בטענות אלה כדי להוועיל לנאים.

סוף דבר

.13

העולה מכל האמור ולאחר מכן שקיים מכלול הראיות שהובאו בתיק זה והתרשומות מהעדים, ומשלא הצליח הנאשם לטעת ספק באמינות הבדיקה ובambilוי התנאים המוקדמים שהוכחו ע"י המאשימה כנדרש ומעבר לספק הסביר, אני קובע כי הוכח מעל לכל ספק סביר שהנאשם נהג בהיוותו שיכור ועל כן החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום.

.14

המצוירות תשלח לצדים עותק הכרעת הדין ותזמנם לטיעונים לעונש ולמתן גזר דין ליום 18/12/08:50 בשעה .

זכות ערעור חוק.

ניתנה היום, ג' כסלו תשע"ה, 25 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.